

Wzorzec FCI nr 205 /27.01.2011

CHOW CHOW

WERSJA POLSKA: luty 2011

POCHODZENIE: Chiny.

PATRONAT: Wielka Brytania.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 13.10.2010.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies stróżujący i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 5 - Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 - Szpice azjatyckie i rasy
pokrewne.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Chow chow wywodzi się z Chin, gdzie od ponad dwóch tysięcy lat trzymany był jako pies stróżujący, ale także myśliwski. Spokrewniony jest z nordyckimi szpicami ale i z molosami. Skutkiem prowadzonej przez Chiny polityki „zamkniętych drzwi” psy te pojawiły się w innych krajach nie wcześniej, jak około roku 1800. Do Anglii trafiły pod koniec XVIII wieku, ale bardziej znane stały się w Wielkiej Brytanii w latach dwudziestych dwudziestego wieku; na wystawie Crufta kilka chow chow pokazano w roku 1925.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Aktywny, zwarty, krótki i przede wszystkim bardzo harmonijny; o lwim wyglądzie oraz dumnej, dostojnej postawie; zwartej budowy; ogon noszony zdecydowanie nad grzbietem. Musi być w stanie poruszać się swobodnie, a sierść nie może być tak obfita aby przeszkadzała psu w normalnej aktywności lub sprzyjała przegrzaniu w upalną pogodę. Charakterystyczny dla chow chow jest niebiesko czarny język.

WAŻNE PROPORCJE:

Odległość od kłębu do łokcia taka sama jak od łokcia do podłoża.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies spokojny, niezależny, wierny, choć powściągliwy.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka: Płaska, szeroka;

Stop: Niezbyt wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Zawsze duży i szeroki; czarny, z wyjątkiem psów kremowych lub niemal białych, u których dopuszczalny jest nos jasnego koloru oraz psów niebieskich i płowych, u których dopuszczalny jest kolor nosa zgodny z kolorem szaty. (Niemniej jednak zawsze preferowany czarny).

Kufa: Średniej długości, szeroka od oczu aż do końca (nie spiczasta na końcu jak u lisa). Dobrze wypełniona pod oczami.

Wargi: Najlepiej, gdy wargi fagle i podniebienie są jednolicie czarne, a język niebiesko-czarny. Dopuszczalne jest lekkie rozjaśnienie barwy dziąseł u psów niebieskich i cyrkonowych; u kremowych i białych rozjaśnienie to może być jeszcze wyraźniejsze.

Uzębienie: Zęby mocne i równe; szczeka i żuchwa silne, z idealnym, regularnym i pełnym zgryzem nożycowym, tj. górny łuk zębowy ściśle zachodzi na dolny łuk zębowy i zęby ustawione są pionowo względem szczęki i żuchwy.

Oczy: Ciemne, owalnego kształtu, średniej wielkości, czyste. Kolor zgodny z kolorem szaty dopuszczalny jest u psów niebieskich i cyrkonowych. Czystego, wolnego od entropium oka, nie należy oceniać negatywnie jedynie ze względu na wielkość.

Uszy: Małe, grube, nieco zaokrąglone na końcach, noszone sztywno i szeroko rozstawione, lecz nad oczami mocno nachylone do przodu i nieco zbieżne, nadając rasie właściwy jej, charakterystyczny nachmurzony wyraz. Nachmurzony wyraz nie może pochodzić od luźno pomarszczonej skóry głowy.

SZYJA:

Mocna, okrągła, dobrze osadzona na łopatkach; nieco łukowata, dostatecznie długa by głowa mogła być noszona dumnie nad grzbietem.

TUŁÓW:

Grzbiet: Krótki, równy, mocny.

Lędźwie: Mocne.

Klatka piersiowa: Szeroka i głęboka. Żebra dobrze wysklepione, lecz nie beczkowate.

OGON: Wysoko osadzony; noszony zdecydowanie nad grzbietem.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Łopatka: Umięśniona, skośnie ustawiona.

Łokcie: W połowie wysokości psa.

Ramię: Idealnie proste, o mocnym kośćcu.

ŁAPA: Mała, okrągła, kocia, dobrze oparta na palcach.

KOŃCZYNY TYLNE :

WYGLĄD OGÓLNY: Przy patrzeniu w boku łapa tylna znajduje się dokładnie pod stawem biodrowym.

Udo: Masywne.

Kolano: Nieznacznie kątowne.

Podudzie: Masywne.

Śródstopie: Staw skokowy niski. Śródstopie pionowe, bez przeprostu.

Łapa: Mała, okrągła, kocia, dobrze oparta na palcach.

CHODY:

Krok stosunkowo krótki, tylne łapy przenoszone nisko, jakby głaskały ziemię, co przy oglądaniu z boku daje wahadłową akcję. Mimo krótkiego kroku pies porusza się swobodnie, bez toczenia się, z dużą wytrzymałością. Przednie i tylne kończyny poruszają się równolegle względem siebie i prosto do przodu. Pies musi być zawsze w stanie poruszać się swobodnie, bez śladu wysiłku lub trudności.

SZATA:

SIERŚĆ: Długa lub krótka.

- Włos długi: Obfity, bujny, gęsty, prosty i odstający, ale nie przesadnie długi. Włos okrywowy dosyć grubej struktury; podszycie miękkie i wełniste. Szczególnie gęsty wokół szyi, gdzie tworzy grzywę lub kryzę; gęste portki lub bryczesy z tyłu ud.

- Krótki: Szata krótka, bujna, gęsta, prosta, odstająca, nie leżąca płasko, pluszowej struktury.

Jakiegokolwiek sztuczne skracanie szaty, zmieniające jej naturalne kontury lub wyraz psa, powinno być oceniane negatywnie.

Dopuszczalne jest jedynie uporządkowanie sierści na łapach.

MAŚĆ: Jednolicie czarna, ruda, niebieska, cynamonowa, kremowa lub biała; często cieniowana, ale nie w plamy czy łaciata (spód ogona oraz tył ud często jaśniejszego koloru).

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: psy: 48-56 cm

suki: 46-51 cm

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa.

WADY DYSKwalIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lęklivość
- Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

N.B.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.